

Голубі сестри людей (1967)

Вінграновський Микола Степанович

I

На Псло, на Ворсклу, на Сулу,
На юні води непочаті
Ліг золотий осінній сум,
Поліг багрець у тихім святі
На Псло, на Ворсклу, на Сулу.

Притихли далі охололі,
І висвист птичого крила
Затих над хвилею і в полі,
І небо падає поволі
В холодній краплі із весла.

Я хочу розказати вам
Про наші ріки невеликі,
Я хочу показати вам
Предтечі наші... Щоб ввіки
Світилось голубе ім'я
У наших домі і дорозі.
Щоб в їхній голубій тривозі
Тривога ваша і моя
Була присутня ношеденно,
Бо невідмінна і священна
Нам сестер голубих сім'я.

II

Древлянський Тетереве наш!
Як сон суворий темно-русий,
Як мед із половецьких чаш,
Свої важкі ти води рушиш.

Княгині Ольги слава гнівна,
І Святослава меч гіркий,
Язичеського повен гімну,
Ти вперся лобом у віки,

І зором воїна і мужа
Ти бережеш Дажбога лик.
І так живеш ти. Так ти служиш.
І твій язичеський язик
Нам дорогий в ракетнім світі.

І твої води непролиті —
Священні води в грішний вік.

III

Під темними вітрилами ночей
Сюди, сюди, на ці шовкові води,
На синій звук любові і свободи,
На синю Рось, що в снах моїх тече.

Сюди, на Рось, не ближче і не далі,
На центр серця в плинучих літах...
Мені і досі тут любов моя я печалі,
І карі очі в золотих сльозах.

Минає все у плині дорогому...
Під синіми вітрилами ночей
Вона тече старому і малому,
На все життя єдина Рось тече.

IV

Ця річка не жива. Ця річка не живе.
Вона осліплена, оскіплена навіки.
Її бояться і моря, і ріки,
Бо річка ця — погибель їх пливе.

Народжена для нас, вона убита нами.
Від Либеді лишилось лиш ім'я.
І з піднятими в смерть свою руками
Вона іде сама вже не своя.

V

І мова нашої води
У мові вод усепланетних
Не є глагол сльози й біди,
То мова є глибин відвертих.

Ми знаєм крики наших вод,
Коли вони горіли кров'ю.
Ті крики в нас. Бо ми — народ.
І води наші — кров з любов'ю!

Течіть, народи многозикі,
Поміж пустель, степів, дібров,
І з нами наші, наші ріки —
Надія, віра і любов.

1967

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/holubi_sestry_liudei